

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 25 oktober 2006

Ö 3726-06

SÖKANDE

MC

Ombud: Advokat TW

MOTPART

Riksåklagaren

Box 5553

114 85 Stockholm

SAKEN

Resning

TIDIGARE AVGÖRANDE

Hovrättens för Västra Sverige dom den 9 mars 2006 i mål B 1100-06

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen beviljar enligt 58 kap. 2 § 5 rättegångsbalken den sökta resningen och ändrar, med stöd av 58 kap. 7 § första stycket andra meningen rättegångsbalken, på det sätt hovrättens dom den 9 mars 2006, i mål nr B 1100-06, att fängelsestraffet för MC bestäms till ett år fem månader.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN M M

Göteborgs tingsrätt dömde den 17 november 2005 MC till skyddstillsyn i förening med bl.a. fängelse tre månader. Sedan MC i november anhållits och häktats för nytt brott samt förklarat sig nöjd med domen den 17 november 2005 påbörjades den 2 december 2005, medan MC alltjämt var häktad, verkställigheten av fängelsestraffet i nämnda dom. Den 3 januari 2006 undanröjde Göteborgs tingsrätt påföljden enligt novemberdomen och dömde MC för det nya brottet och brotten i novemberdomen till fängelse ett år och åtta månader. Sedan MC överklagat domen den 3 januari 2006, fastställde Hovrätten för Västra Sverige denna dom genom dom den 9 mars 2006. Fängelsestraffet enligt novemberdomen var då helt verkställt. Hovrättens dom vann laga kraft.

MC har ansökt om resning i målet.

Riksåklagaren har, för det fall att hovrätten inte har tillämpat 34 kap. 6 § femte stycket brottsbalken, medgett att resning beviljas.

SKÄL

MC har till stöd för sin ansökan om resning anfört i huvudsak följande. Hovrätten har felaktigt tillämpat 34 kap. 1 § första stycket 3 brottsbalken, eftersom han vid tiden för hovrättens dom hade avtjänat de tre månaders fängelse som omfattades av novemberdomen. Hovrätten avsåg uppenbarligen att döma honom till fängelse ett år åtta månader för samtliga brott i de båda domarna. På grund av att hovrätten förbisåg att novemberdomens fängelsestraff verkstälts vid tiden för hovrättens dom har den slutliga påföljden för honom dock blivit ett år elva månader för den samlade brottsligheten.

Enligt 34 kap. 1 § första stycket 3 brottsbalken får rätten, om den som för brott dömts till skyddstillsyn begått nytt brott efter domen men innan påföljden till fullo verkstälts eller annars upphört och den tidigare domen har vunnit laga kraft, undanröja den utdömda påföljden och för brotten döma till påföljd av annan art. Har skyddstillsyn förenats med fängelse enligt 28 kap. 3 § skall enligt 34 kap. 1 § andra stycket den utdömda fängelsepåföljden anses som en del av skyddstillsynen vid tillämpningen av bestämmelserna i 34 kap.

När hovrätten meddelade sin dom var den tidigare utdömda skyddstillsynen inte till fullo verkställd eller avslutad på något annat sätt. Det fanns därför förutsättningar för en tillämpning av 34 kap. 1 § första stycket 3 brottsbalken.

Om den tilltalade, med tillämpning av 34 kap. 1 § första stycket 3 brottsbalken, döms till fängelse skall enligt 6 § femte stycket samma kapitel, när straffets längd bestäms, skälig hänsyn tas till vad han undergått till följd av

domen på skyddstillsyn och till vad han har avtjänat av fängelse som skyddstillsynen förenats med. Varken av tingsrättens eller av hovrättens dom framgår att den bestämmelsen beaktats, trots att MC vid tiden för tingsrättens dom hade avtjänat en månad och vid tiden för hovrättens dom ytterligare två månader av fängelsestraffet. Resultatet har blivit att MC på sin egen talan till följd av hovrättens dom har erhållit ett längre sammanlagt fängelsestraff än om tingsrättens dom hade blivit bestående.

Den rättstillämpning som legat till grund för hovrättens dom får därför bedömas uppenbart strida mot lag. Förutsättningar för resning får således anses föreligga.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Lennander, Pripp (referent),
Håstad och Lundius
Föredragande revisionssekreterare: Pettersson